

הקומדיה על שוד הבנק

מאת הנרי לואיס, הנרי שילדס, ג'ונתן סאייר

תרגום דורי פרנס

במאי אמיר י. וולף

תוכן עניינים:

יוצרים ומשתתפים

ריאיון עם אמיר י. וולף שוחחה: ורדית שלפי

קומדיה זה לא צחוק מאת דורי פרנס

המוזיקה

המוזיקה מותאמת למקום ולזמן מאת יצחקי פרנקו

רשימת השירים

עיצוב התלבושות - מהשראה ליצירה

6 הכללים של הפארסה

היוצרים

משתתפים

Crew and Cast

About the play

הקאמרי

יוצרים ומשתתפים:

מאת הנרי לואיס, הנרי שילדס, ג'ונתן סאייר

תרגום דורי פרנס

במאי אמיר י. וולף

עיצוב תפאורה נטע הקר

עיצוב תלבושות שירה וייז

מוזיקה יצחקי פרנקו

עיצוב תאורה קרן גרנק

תנועה עוז מורג

עוזרת במאי לי-אור שפירא

הפקה עדי פולק

משתתפים:

ערן מור - סם מונאגן, ראסל

יניב סויסה - ניל קופר, נצ"ם, גלוריה

אוהד שחר - ג'ורדן קֶבֶאִיש, מפקד הכלא, ניצב משטרה, דודה קונסטאנסה

נעמה שטרית - קֶפְרִיז, אשה, לקוחה

אלון סנדלר - מיץ' רושיטי, הסנ"צ, דבי, פקיד, שודד

נדב אסולין - הקצין שאק, שר המשטרה

כינרת לימוני - רות מונאגן, ילדה, יסמין

נדב עדר / תום חודורוב - וורן, טוני, רפ"ק, בוורלי

עופרי ביטרמן / גלעד מרחבי - אוֹבֶּ ריין, פרד, שודד, תנ"צ, מלצר, האנארטי, מוכר פרחים, ארווינג, גאס, דולורס, לודוויג, שחף

צוות תפעול במה בהצגה זו:

מנהלות ההצגה הלית זיו הדס פארי / שרה לבקוביץ'

מנהל הבמה איילון מעודד

עובדי במה רומן לויטין / שי לויאן

מתכנת תאורה אהרון נחום

תיכנות אפקטים לייזר רונן בן הרוש

תאורה סילביו מאירסון, איליה גמבורג

מפעילי הסאונד נאור איז'ק

בקליינר אבי אזרייב

אביזרים והלבשה: ריה לידר / מיה לוי סנדרה פרוסטבי / דיאל קלעי

מחלקת הייצור להצגה זו:

מנהל ייצור אמיר עבודי

אחראית מחלקת תלבושות ומתפרה הדס אבנרי תלבושות ומתפרה אביב רון, סבטלנה גוסייב,
עפרה טל

אחראית מחלקת עיצוב אביזרים אורלי שנברגר אביזרים טל וייס, מיה בבילה, נועה דותן,
אלכסנדרה חן, נועה דולשטיין

אחראית מחלקת איפור ופאות ומאפרת מיכל שביט-טל תפירת פאות נטשה אוסמולבסקי, אירה
סגל

בניית התפאורה מוטי עמר - סדנת התיאטרון

עריכת התוכנייה דפי ויטלה בן בסט

עיצוב התוכנייה סטודיו שי חיון

עריכה לשונית אחינעם קפון

צילום הפוסטר אוהד רומנו

עיצוב פוסטר שיין הורוביץ

צילום חדר החזרות שמחה ברבירו

הצגה ראשונה 30.11.2023

משך ההצגה שעה וארבעים דקות

על המחזה

הלהיט שכבש במות בעולם - לראשונה בישראל!

אם היה אי פעם שוד בנק מתוכנן בתחכום, מאורגן ביעילות, מבוצע בתיאום ומתוזמן בשלמות – זה לא השוד הזה.

כנופיית פשע שלומיאילית מנסה לשדוד יהלום יקר ערך שמופקד בבנק, ונקלעת לסחרור של מרדפים מופרעים, תפניות מפתיעות, חילופי זהויות ואפילו – משולש אהבה סוער.

מי יזכה בסופו של דבר ביהלום הנוצץ? ובאיזה מחיר?

המקום: מיניאפוליס, ארצות הברית של אמריקה. הזמן: קיץ 1958.

ריאיון עם אמיר י. וולף שוחחה: ורדית שלפי "נחמד לברוח מהפארסה של חיינו לפארסה שעל הבמה"

למה בחרת לביים את המחזה?

גלעד קמחי, המנהל האמנותי, הציע לי לביים את המחזה ומאד התלהבתי. העולם שיצרו המחזאים הוא ערבוביה סגנונית נפלאה של סרטי האחים מרקס, סרטי האקדח מת מצחוק" ועוד קומדיות קולנועיות מהסוג שמאוד אהוב עלי. פארסה בתיאטרון מאוד קרובה לז'אנר הקולנועי הזה מבחינת ההקצנה והטירוף. המחזה כתוב כפארסה מודעת, שמשתמשת בכל האמצעים הקומיים שאני מאד אוהב: משחקי מילים, פאנצ'ים, חילופי זהויות, טעויות בזיהוי ומרדפים מטורפים. חלק גדול מההומור של המחזה הוא מילולי. מצד אחד זה מאד הלהיב אותי, ומצד שני, אני חייב להודות שגם טיפה הדאיג אותי, כי לא ידעתי אם ההומור המילולי ישרוד בשלום את המעבר מאנגלית לעברית. לשמחתי, דורי פרנס, המתרגם, לא רק שהצליח לשמר את ההברקות של המקור, אלא אפילו מצא בהרבה מקומות תחליפים מוצלחים יותר.

פארסה היא רק קצב מטורף, מרדפים בלתי פוסקים

וכניסות ויציאות, או שיש בה גם נשמה? תראי, הגילטי פלז'ר שלי הוא אופרטות, בעיקר אופרטות הונגריות מתחילת המאה העשרים, כמו נסיכת הצ'ארדש". ברור לי שהמשקל הסגולי הערכי והתוכני שלהן לא גבוה, אבל כשהן מבוצעות נהדר, הן מענגות ביותר. אז, כן פארסה היא הומור מטורף וכמובן קצב היסטרי וכניסות ויציאות בלתי פוסקות. אבל התברכתי בשחקנים נפלאים ויוצרים נפלאים שמאד מחויבים להצגה, ואני מקווה שהתוצר הסופי יגרום לקהל לצחוק בקול, כי זאת מטרת הפארסה.

מה מיוחד בימיו של פארסה?

פארסה מעניקה לבמאי חירות מאד גדולה, כי היא מאפשרת ללכת מאד רחוק במחוזות הבדיחה. היא מאפשרת הקצנה והטרפה כמעט ללא גבולות. מצד שני, פארסה היא גם סוג של פרטיטורה שאתה מחויב "לנגן" נכון ומדויק, ובעיקר לשמור על טמפו גבוה לכל אורך ההצגה. הדיאלוג בפארסה הוא כמו משחק טניס או פינג פונג - אתה מקבל משפט ומיד מחזיר אותו, בלי להתעבב. בפארסה אין פאוזות.

איך מביימים שחקנים בפארסה?

למשחק בפארסה יש חוקיות של סרט מצויר: אנחנו לא מחפשים בחזרות הצדקות פסיכולוגיות, אלא מותחים את הגבולות של הסיטואציה עד אבסורד. וכמו שהז'אנר הזה מעניק לבמאי חירות מאד גדולה, ככה גם השחקנים יכולים ללכת מאד רחוק וזה כיף גדול.

היית אומר ששחקנים שמשותפים בפארסה הם בעלי יכולת גופנית ופיזית גבוהה?

חלק גדול מההומור שבהצגה בנוי על סלפסטיק וזה כמובן דורש מהשחקנים, מעבר לכישרון משחק, גם יכולת תנועתית טובה. בפארסה כוח המשיכה של כדור הארץ מתבטל ולגוף אין משקל. למזלי, גיליתי בחזרות שכמו שלמחזה אין גבולות - גם ליכולות של השחקנים בקאסט אין גבולות.

במחזה נאמר ש"בעיר הזאת כולם מושחתים". מה דעתך על האמירה?

אני חושב שהאמירה הזאת משרתת קודם כל את המנגנון הקומי. אם כולם מסביב נוכלים וגנבים, אתה לא יודע למי להאמין ולמי לא להאמין. במציאות זה מפחיד ומחריד, אבל בקומדיה זה נפלא. בעיקר כשחלק מהמושחתים הם השוטרים, אלה שממונים על שמירת החוק. אם המשפט הזה ייקח מישהו מהקהל למקומות רלוונטיים - זה על אחריותו. במחזה אין כוונה כזאת וגם אני לא דוחף לשם.

הזכרת קודם את הרפרנסים הקולנועיים שבמחזה. הם קיימים גם בבימוי?

ברור, זאת השפה של המחזה ובהתאם גם של ההצגה. התמונה הראשונה, למשל, מתרחשת בתא בבית הסוהר שמוכנסים אליו עוד ועוד אנשים, הרבה מעבר ליכולת של התא להכיל אותם. התמונה מאד מזכירה את הרגע ב"לילה באופרה" של האחים מרקס, שבו מספר עצום של אנשים נכנסים לתא פצפון באונייה. בנוסף, אנחנו עושים שימוש בסלואו מושן, שהוא אמנם לא דבר חדש בתיאטרון, אבל מכיוון שמדובר בפארסה שהיא מלכתחילה מוגזמת, אז השימוש בו הוא טבעי ומותאם לז'אנר הקולנועי של סרטי אקשן ושוד. רגע לפני שעת השי"ן, רגע לפני שהקצב הופך למסחרר, העניינים טיפה מאטים.

איך ייתכן שקומדיה מסתיימת במוות?

המוות במחזה מזכיר קצת את המוות בסרטוני רוד-ראנר מסדרת "לוני טונס" של האחים וורנר: הזאב רודף אחרי הציפור, היא זועקת "מיפ-מיפ" ובסוף המרדף הזאב תמיד נופל לתהום, מתרסק, ו - חוזר בפרק הבא. המוות במחזה לא רציני. הוא מוות קרטוני, עם קריצה. כמו שגם הרציחות והרוצחים במחזה הם עם קריצה. שום דבר בפארסה הוא לא סופי ולא סופני, גם לא המוות. המוות, הרומנטיקה, האהבה, האלימות הכל מחובר למנגנון קומי מופרע ופרוע.

אנחנו אמורים להזדהות עם הדמויות, למרות שהן מושחתות?

אני לא יודע אם להזדהות, אבל בהחלט להרגיש כלפיהן משהו. כשאני צופה בבאגס באני, אני לא יכול להגיד שאני מתרגש, אבל אני חש כלפיו משהו ואני רוצה שהוא יצליח. בחזרות הקפדתי שבתוך כל הטירוף הקומיקסי הזה, יהיה לכל דמות איזה רגע אנושי שיאפשר לנו להתחבר אליה. למשל, הדמות של מנהל הבנק שמגלם אוהד שחר - חשוב לו שהיהלום יהיה בבנק שלו, כדי לעשות לו שם בעיר. העניינים מסתבכים והופכים לכאוס, אבל אנחנו יכולים להתחבר לרצונות הקמאיים-הראשוניים של הדמות, שהם להצליח בעבודתה ולהתפרסם. בתוך הפארסה הפרועה הזאת, כל דמות מונעת מאיזה רצון עמוק ופשוט שאפשר להזדהות איתו.

למה בחרת להשאיר את המחזה תקופתי?

קודם כל, אני לא חושב שהתסבוכת הזאת הייתה יכולה לעבוד היום. אפשר לפתור אותה בשיחת טלפון אחת קצרה. מהבחינה הזאת, אחרי המצאת הטלפון והאינטרנט פג תוקפם של הרבה מחזות. לכן יש הכרח לעגן את ההתרחשות במציאות פרימיטיבית מבחינה טכנולוגית. חוץ מזה, אני מאד אוהב את שנות החמישים מבחינת מוזיקה ולבוש. השמלות התקופתיות, המטפחות, העניבות... אלה עולמות אופנתיים שאני אוהב לבקר בהם.

לסיום, לדעתך יש הצדקה להעלות מחזה שתכליתו רק להצחיק?

סופר לגיטימי לשבץ ברפרטואר פארסה מהסוג הזה, כל עוד היא עשויה מצוין. היא כמו שמפניה טובה שמבעבעת בכוס ומעניקה לנו כמה רגעים של עונג שאנחנו כל כך זקוקים לו, בעיקר כשאנחנו חיים במציאות שבה אנחנו פותחים עיתון ומתחרבן לנו כל היום. נחמד לברוח מהפארסה של חיינו לפארסה שעל הבמה. בסרט "הכל אודות חווה", הבמאי עוזב את התיאטרון כדי לביים סרט בהוליווד. שואלים אותו למה הוא עוזב את התיאטרון לטובת מדיום נחות כמו הקולנוע, והוא עונה: "התיאטרון לא מוגבל לכמה בניינים מכוערים באיזה מייל רבוע בניו-יורק או לונדון או פריז. כל מקום שיש בו קהל ומתרחש הקסם, זה תיאטרון. בין אם זה קרקס פשפשים, רודיאו, פאנץ' אנד ג'ודי, או איבסן". חותם על כל מילה.

קומדיה זה לא צחוק מאת דורי פרנס

יושב אדם באמצע הלילה, בדממה, פנים קודרות, מצח מקומט, שפתיים חשוקות. כולו רצינות עמוקה, כובד ראש תהומי וריכוז. הוא מקליד כמה מלים. מנענע בראשו: "לא". מוחק. מתייעץ בספר. קם. מסתובב קצת. מקלל לעצמו. חוזר למחשב. מקליד שוב. קורא מה שהקליד. מעקם פרצוף: "לא, זה לא זה". מוחק. מצטער שהפסיק לעשן. מנסה לכתוב משהו אחר. בוחן את זה בעיניים מצומצמות. מהנהן בארשת פנים חמורת סבר. "כן, זה יעבוד". לא, האיש הזה לא מפצח נוסחה מתמטית או בעיה פיזיקלית; הוא לא משרטט פתרון לשלום אזורי או איגוף קרקעי; הוא איבנו פילוסוף אקזיסטנציאליסטי או כלכלן ניאו-סוציאליסטי. האיש רץ צין המבט הזה, שגדל חיוך לא עולה על שפתיו, מתרגם קומדיה. הוא מחפש לא נוסחה אלא ניסוח, ומתכנן לא מן קן טילים אלא משחק מילים. הוא יושב בדממה ובורר כל הברה. כי קומדיה זה לא צחוק.

כמה חודשים אחר כך הוא יישב בערב, באולם המלא, והפעם לא יהיה מכונס וקדורני, אלא חרד ועצבני. עיניו יתרוצצו לחפש כל חיוך ואוזניו יזדקפו לקלוט כל גיחוך. הנה עכשיו מגיע המשפט הזה - הם צוחקים? מצחקקים? מחייכים? או ש - אוי לא - שותקים? כשאתה חתום על דרמה או טרגדיה, אתה יכול לספר לעצמך כל סיפור שתרצה לגבי קהל דומם: הם מרוכזים, הם מקשיבים, הם המומים... בקומדיה אין הרבה תירוצים: אם הם לא צוחקים, זה לא כי הם עוברים חוויה רגשית עמוקה - אלא כי זה לא מצחיק.

וכך, חייו של האדם האומלל שעוסק בקומדיה קלילה הם חיים של כובד, חרדה, סיוטים וזיעה קרה. מזל שלפעמים הוא יכול לצאת בערב ולראות איזו קומדיה עליזה שעליה הזיעו אחרים...

בקומדיה הזאת על שוד הבנק, אחרי לילות העמל על התרגום, היה לי בוקר בהיר של עונג כשהשחקנים קראו אותה בקול בפעם הראשונה. ישבתי כמו צופה תמים (מה שלא קורה לי הרבה) ונסחפתי בהנאה בגלי השטות וההתחרעות.

כל זה קרה לפני השביעי באוקטובר, 2023. מאז כמעט שלא נעים לכולנו להעלות חיוך על השפתיים. ובכל זאת, איך נחיה אחרת? איך נתרפא? איך ננשום? הרופאים, אמר שלום עליכם, ממליצים על צחוק. אז הנה לכם לכולנו – מנה קומית לחיזוק הגוף והנפש.

המוזיקה

על המוזיקה בשנות החמישים בארצות הברית

ארצות הברית של שנות החמישים שפעה סגנונות מוזיקה, שאת השפעתם אנחנו שומעים גם עשורים קדימה.

רוקנרול (Rock 'n' Roll)

שנות החמישים היו עידן הרוקנרול. הרוקנרול התפתח מהמוזיקה האפרו-אמריקנית והבלוז. אמנים כמו ביל היילי, צ'אק ברי ואלביס פרסלי היו בין הפנים המוכרים ביותר של הסגנון בארצות הברית, ותרמו להפיכתו לתופעה גלובלית.

דו-וופ (Doo-Wop)

הדו-וופ הוא סגנון רית'ם ובלוז שכולל הרמוניה ווקאלית של קבוצת זמרים, עם מעט או כלל ללא כלי גינה. מקור השם הוא בצמד ההברות חסר המשמעות "דו-וופ" שהיה שגור בשירים מאותו הסגנון.

ג'אז (Jazz)

הג'אז, שנוצר בקהילות השחורות בארצות הברית כבר בראשית המאה העשרים, הפך בלי ספק לאחד מהסגנונות המשפיעים ביותר על המוזיקה עד ימינו אנו. בשנות החמישים בארצות הברית, סגנונות ג'אז כמו בי בופ (Bebop) ודיקסילנד (Dixieland) השפיעו רבות על התרבות המוזיקלית בערים הגדולות כמו ניו אורלינס, ניו יורק ושיקגו.

מוזיקת קאנטרי (Country)

מוזיקת הקאנטרי החלה להתפתח בשנות העשרים בארצות הברית, והיא מזוהה באופן מסורתי עם האוכלוסייה הלבנה בדרום ארצות הברית. הסגנון מתבסס על בלדות ומוזיקה לריקודי עם תוך שימוש בתבניות פשוטות, שירי עם והרמוניות, המלווים בעיקר על ידי כלי מיתר כמו בנג'ו או כינור, וכלי נשיפה דוגמת מפוחית.

פולק (folk)

מוזיקת הפולק מתבססת על מסורות עממיות והעברה מפה לאוזן. בלדות פולק מבטאות פעמים רבות עמדות חברתיות ופוליטיות. כאלה למשל, בלדות הפולק של וודי גאט'רי ופיט סיגר.

השפעת הטלוויזיה

ההתפשטות הראשונית של הטלוויזיה בשנות החמישים השפיעה על האופן בו המוזיקה נשמעה ונראתה. תוכניות מוזיקה כמו "American Bandstand" הפכו פופולריות ואפשרו לצופים לא רק לשמוע, אלא גם לראות את האמנים המצליחים של תקופתם.

המוזיקה מותאמת למקום ולזמן מאת יצחקי פרנקו

הקצב המוזיקלי - אחד מהמאפיינים של הפארסה, הוא שהכל קורה מאד מאד מהר. בהתאם לכך קצב המוזיקה, שמשרת את קצב ההתרחשות על הבמה. בחירת השירים - חלק מהשירים "הגיעו" עם המחזה ומבוצעים גם בגרסת המקור שלו, ואת חלקם בחר אמיר, הבמאי. אני עיבדתי אותם ותזמרתי מחדש לטובת ההצגה.

ההשראה - המחזה מתרחש בשנות החמישים בארצות הברית, מיניאפוליס. לכן השירים הם שירי רוקנרול ושירים של להקות בניס ולהקות בנות מהתקופה, מלאים בהרמוניות קוליות ובמקצבים סוחפים.

העבודה עם הבמאי - אמיר בעל ידע אדיר במוזיקה אמריקאית, בעיקר רוקנרול וג'אז, ולכן העבודה איתו מרתקת ומעשירה עבורי כמוזיקאי. מלבד זאת, הדמיון המפותח שלו והיכולת שלו להתאים מוזיקה לסצנה הם מעוררי השראה.

מה אהבת - אני מאוד אוהב שירה בקולות ומחובר מאוד למוזיקה אמריקאית מאמצע המאה העשרים.

ממה נהנית - העבודה עם השחקנים הייתה חוויה טובה מאוד. מלבד יכולת המשחק הגבוהה שלהם, הופתעתי ושמחתי לגלות שהם כולם זמרים וזמרות מצוינים.

רשימת השירים

Sing Sing Sing

The Clark Sisters

Something's Got a Hold On Me

Etta James

Why Don't You Do Right

The Barry Sisters

Sh-Boom (Life Could Be A Dream)

The Crew Cuts

Save the last dance for me

The Drifters

Come Softly To Me

Fleetwoods

עיצוב התלבושות - מהשראה ליצירה

שירה וייז, מעצבת התלבושות

המחזה הוא מחזה תקופתי המתרחש בשנת 1958 בארצות הברית, ולכן תהליך עיצוב התלבושות התחיל עם מחקר מקיף אודות האופנה והאסתטיקה של התקופה. חיפשנו, למשל, צילומים מקוריים ופורטרטים משפחתיים, תוך הקפדה על אותנטיות. כלומר, לא רק צילומים בהם המצטלמים לבושים במיטב מחלצותיהם – אלא גם כאלה התופסים את היומיום. בנוסף, חיפשנו את פלטת הצבעים שמאפיינת את התקופה. הסתכלנו גם על בגדים במגזינים אופנתיים מאותן השנים, אבל גם, לדוגמה, על צבעי מכוניות.

מכיוון שההצגה היא קומדיה, בחרנו לבסוף בפלטת צבעים צבעונית ועליזה. יחד עם הקלילות, הקפדנו שהצבעים והעיצובים לא יהיו מצועזעים מידי כדי שהדמויות בכל זאת יהיו אמינות. הפן הקומי בא לידי ביטוי בטקסט, כך שאין צורך לנסות להצחיק בתלבושות.

שנות החמישים בארצות הברית התאפיינו בהקפדה רבה מבחינה אופנתית: נשים התאימו נעליים-לחגורות-לכפפות, וכל שערת ראש הוצמדה למקומה. השתדלנו לשמור על עיקרון הירידה לפרטים והדיוק בעיצוב התלבושות, ולהביא אותו במיוחד לידי ביטוי בדמויות שמתאימה להן חשיבה אופנתית כזו, כמו קפריז – אצלה כל האביזרים מתאימים זה לזה, והיא לבושה תמיד באותה שמלה מנוקדת האופיינית לתקופה, רק בצבעים אחרים. יחד עם האמינות התקופתית וההקפדה על פרטים, היינו צריכים לקחת בחשבון את קצב ההתרחשות על הבמה: לאורך ההצגה יש המון חילופי תלבושות מהירים, כך שהתלבושות היו צריכות להיות נוחות להורדה וללבישה בזריזות. איך עושים את זה? אחד הטריקים הוא להשתמש בתיק-תקים ובסקוטשים במקום בכפתורים.

6 הכללים של הפארסה

מאת ריי קובי שחקן, מחזאי, תסריטאי, במאי, מפיק ומייסד להקת "תיאטרון הקומדיה". כיום מוכר ריי קובי כאשף הקומדיה והפארסה, לא רק באנגליה, ארצו – אלא ברחבי העולם כולו.

הקדמה

להגדיר את כללי הפארסה זה בערך כמו להגדיר את כללי החיים. מאיפה מתחילים ועל מה מדלגים? על כל פנים, לפני שאני חושף את המתכון שלי, הייתי אומר שתחום הפארסה משתרע על פני שטח גדול. יש איזו נקודה שבה הקומדיה הופכת לפארסה ואז היא מתפצלת לכל מיני שבילים שלי הוא רק אחד מהם.

העלילה

קודם כל העלילה – אני לא מחפש עלילה לקומדיה או סיפור מצחיק. אני מחפש משהו שבפוטנציה הוא בעצם טראגי. באופן בסיסי אני מאמין שהפארסות הטובות ביותר הן טרגדיות. העלילה בפארסה מוצלחת, ואפילו הדיאלוג בה, יכלו בקלות להשתבץ במחזה המוגדר כטרגדיה. ברוב הטרגדיות הנושא הוא מאבקו של היחיד נגד כוחות כבירים וניסיונותיו להילחם בהם. גיבור הטרגדיה, בדרך כלל, מתענה בשל מגרעות באופיו ובשל אי יכולתו להתגבר על מגבלותיו במצבי לחץ. בעצם, ככל שאני מרבה לחשוב על זה, יותר ויותר נראה לי שלפארסה יש מכנה משותף רחב יותר עם הטרגדיה מאשר עם הקומדיה. הדמויות בקומדיה הן דמויות יוצאות דופן בסיטואציות יומיומיות. בפארסה (ובטרגדיה), לעומת זאת, אלה דמויות רגילות שמנסות להתמודד עם סיטואציות יוצאות דופן.

הדמויות הדמויות חייבות להיות אמיתיות ואותנטיות, לכן גם המשחק חייב להיות כן ואמיתי. כמובן שהשחקן יכול להיות אמיתי רק אם המחזאי מספק לו דמות ויחסים שיכולים לתמוך בכך. אי לכך, גם המחזאי חייב להיות כן ואמיתי למרות הסיטואציות המתוחמנות, למרות התחבולות המומצאות. מדובר באנשים מן השורה, שנקלעו למצב טראגי שאינו בשליטתם, והם מתקשים להכיל אותו ולהתמודד אתו.

שיכתוב

הנכונות לשכתב את מה שכתבת חשובה מאין כמותה. אני, למשל, לעולם לא מצליח לקלוע לנוסחה האופטימלית כבר בגרסה הראשונה. עד שהמחזה עולה על בימת התיאטרון הוא עובר כל מיני שלבים ובדרך צובר דייקנות, אלגנטיות ואמינות. בשלב הראשון אני מקשיב לטקסט כפי שקורא אותו צוות נבחר של שחקנים. ואז אני מחזיר אותו לשולחן הכתיבה, מוחק קטעים, בונה מחדש תמונות שלמות, מוסיף או מוריד דמויות, ועושה כל מה שנראה לי נחוץ כדי לשרת את צרכי המחזה עד שהוא מושלם, ככל שאני מסוגל להגיע לשלמות.

ליהוק

ליהוק נכון חיוני ביותר להצלחת המחזה. בגלל הצחוקים שהמחזה מעורר נוטים לעיתים לחשוב שצריך ללהק שחקנים קומיקאים. תאמינו לי אסון בדוק! הפארסה מיועדת לשחקנים שיכולים לשחק טרגדיה – וזו רק הדרישה הראשונה. יש ללהק שחקנים שיש להם הטכניקה הנכונה, יכולת התמדה וכושר עמידה. שחקנים כנים, דייקנים, זריזים, חרוצים ומיומנים, ומעל לכל חשוב שיהיו מחוננים ברוח נדיבה. פארסה היא עבודת צוות, אין מקום להתגדר במונולוגים יפים. השפה היא יומיומית. הדמויות לא ניצבות במרכז הבמה, באור הזרקורים. הן מתרוצצות נאשות כדי לצאת מסבך המצבים האומללים אליהם נקלעו.

זמן

אני דוגל בזמן אמת. השעתיים בתיאטרון הן השעתיים בחיי הדמויות. כשמתחילה המערכה השנייה הדמויות נמצאות בדיוק במקום בו היו בסוף המערכה הראשונה. והפעולה נמשכת. זה תובעני מאד לגבי המחזאי. המחזה כולו מתרחש באותו חלל, ושם, באותו מקום, מתחוללת הדרמה, מתעוררים הצחוקים.

אינטליגנציה

ולבסוף, לעולם אל תזלזלו באינטליגנציה של הקהל שלכם. נראה לי שהקהל אוהב לעבוד בשביל הצחוקים שלו.

היוצרים

הנרי לואיס, הנרי שילדס, ג'ונתן סאייר – מחזאים

לואיס, שילדס וסאייר נפגשו בזמן לימודיהם ב"אקדמיה למוזיקה ולאומנויות הדרמה של לונדון" (LAMDA).

היצירה הראשונה של השלושה, "ההצגה חייבת להיגמר", זכתה בפרס אוליבייה לקומדיה החדשה הטובה ביותר ובפרסי WhatsOnStage. יצירתם השנייה, "פיטר פן משתבש", זכתה להצלחה רבה בווסט אנד בלונדון, והשלושה אף עיבדו את המחזה לטלוויזיה עבור ה-BBC. אחריו, חזרו לשתף פעולה עם ה-BBC עם סדרת הטלוויזיה "The Goes Wrong Show".

"הקומדיה על שוד בנק" הוא המחזה השלישי של הצוות, והוא זיכה אותם במועמדות נוספת לפרס אוליבייה.

"הקומדיה על שוד הבנק" היא חלק מסדרת ההצגות של "משמרת טהטרסופיה" (The Mischief Theatre) - קבוצת התיאטרון שהקימו לואיס, שילדס וסאייר בשנת 2008, והפכה לאחת מקבוצות הקומדיה המוכרות והמצליחות ביותר באנגליה של ימינו. את שמה נתנו לה השלושה, משום שבהצגות שלהם "הכל נופל מהרגליים". הצגות הקבוצה ידועות כקומדיות פיזיות, שמסתמכות בין היתר על טכניקות קומיות גופניות, כישורי אקרובטיקה וקרקס.

"ההצגה חייבת להיגמר", המחזה הראשון של לואיס, שילדה וסאייר, עלה בשנת 2017 בתיאטרון בית לסיין. נוסח עברי: גור קורן, מורן רוזן, אודי בן משה; בימוי אודי בן משה

דורי פרנס תרגום

יליד תל אביב. בין תרגומיו לקאמרי: כובע הקש האיטלקי, פרק ב', אחורי הקלעים, קוויאר ועדשים, מלון פלאזה, המלך ליר, בואינג בואינג, אמדאוס, כסף הולך ושווא, ווייצק, קומדיה של טעויות, איש קטן מה עבשיו, מצחיקונת, אלוהי הקטל, הבן, מותו של סוכן. תרגום ועיבוד: מקבת, סיראנו דה ברז'ראק, אופרה בגרוש. הבימה: מחילה, הברווזון, טנגו, החיים בשלוש גרסאות, אכזר ורחום, המחלוקת, כל החיים לפניו, גיבורים, מלכת היופי של לינאן, הסוחר מוונציה, רעל ותחרה, ערי מדבר אחרות, פתאום בא סתיו, נעצר בחצות, המלך ליר, אמא אמרה שאסור, שייקספיר מאוהב, מי מפחד מווירג'יניה וולף. חיפה: המלט, רומאו ויוליה, אירמה לה־דוס, אילוף הסוררת, הדוכסית מאמלפי, פיגמליון, סונג אנד דאנס, מי דואג לילד, שגעון באופרה עם הקאמרי). בית לסיין: וריאציות על נושא מסתורי, פיאף, הדבר האמיתי, אונור, ברנשים וחתוכות, חיים פרטיים, אלוהי הקטל, חלום של לילה בלב קיץ, תקלה קלה, שם פרטי, האמת, סיפור ישן חדש, ארוחת פרידה, האבא, שעה של שקט, השקר, כטוב בעיניכם (בית לסיין)

והמדיטק). גשר: עניין של סגנון, הלילה ה-12 אותלו. החאן: השחף, נדל"ן, הזמרת קירחת יותר, הקיץ, אדמה קדושה, בעלי המתוק ואשתי היקרה, הקסם הגדול, משחק של אהבה ומזל. תיאטרון הרצליה: איזון עדין. באר־שבע: החולה המדומה, המון רעש על לא כלום, סובניר. המעבדה: שלומית. אנסמבל עיתים: שלוש אחיות, הדיבוק, הטייפ האחרון של קראפ, המלך הולך למות, פר גינט. הזירה הבין־תחומית: הראשים המוחלפים. התיאטרון הערבי־יהודי: שרופים. את תרגומיו למחזות שייקספיר ובני דורו, 26 מחזות עד כה, ניתן למצוא באתר שייקספיר ושות' shakespeare.co.il. זוכה פרס התרגום ע"ש עדה בן־נחום 2008, 2011, 2006, 2001, 2000 זוכה פרס התיאטרון הישראלי על תרגום 2008, 2011, 2010, 2013. זכה בפרס לנדאו 2016 כמו כן מלחין, כותב מוזיקה להצגות רבות, לבמת הקונצרטים ולשירי משוררים.

אמיר י. וולף בימיו

בוגר החוג לקולנוע ולטלוויזיה באוניברסיטת תל אביב, מגמת הפקה. במהלך הלימודים באוניברסיטה כתב וביים את הסרט "עבר, הווה, לילה" שהוצג בפסטיבלים שונים בעולם. כתב וביים את הפיצ'ר "ציפורי חול" בהפקת טופיה תקשורת, בתמיכת פרויקט הקולנוע קרן יהושע רבינוביץ' ורשת - ערוץ 2. הסרט השתתף בפסטיבלים רבים בארץ ובעולם וביניהם: פסטיבל הקולנוע חיפה, Montreal World Film Festival, Santa Barbara International Film Festival. מהצגותיו - בתיאטרון גשר: I love you | לנצח, אבל... החיים בשלוש גרסאות, רוח התיאטרון, קיץ במריאננד, משפט חוזר הנודדים, האוצר מתחת לגשר וכן כתב וביים את ערבי היחיד רות סוף סוף וילד תיאטרון. בתיאטרון הבימה: קח את אבא שלך ולך לעזאזל. בקאמרי: מיהו יהודי. בתיאטרון בית לסין: אינטימיות, תפוחים מן המדבר. לימד משחק מול מצלמה בבית הספר לאומנויות הבמה של סופי מוסקוביץ' ובימיו ההצגות: סיפור גן חיות, חשמלית ושמה תשוקה, מסיבת יום הולדת, הדב. בסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין: אורידיקה. בגודמן - בית הספר למשחק בנגב: הקסם הגדול בניסן נתיב ירושלים: BOY (תרגום ובימוי) ריכוז מגמת הקולנוע בתיכון אורט פרקאוף באור יהודה. לימוד וריכוז מגמת הקולנוע בתיכון עירוני א' בתל אביב. מרצה על קולנוע במסגרות ובסינמטקים שונים בארץ. כותב את הערכים באתר ארכיון הסרטים הישראלי, סינמטק ירושלים. כשחקן, שיחק בסרטו של דובר קוסאשווילי מתנה משמיים בתפקיד גוצ'ה. בסרוגייט, סרטה של טלי שלום עזר, בתפקיד אילי. בסדרה המשרד, בתפקיד רגב.

נטע הקר עיצוב התפאורה

בוגרת המגמה לעיצוב תיאטרון, אוניברסיטת תל אביב. מרצה במחלקה לאומנויות המסך בבצלאל. בין עבודותיה: כמעצבת תלבושות - הקאמרי: ילדי הנרות. החאן: צל חולף. הבימה: קופסה שחורה, בגדי המלך. בית ליסין: מקווה, אז בפראג. תיאטרון באר-שבע: "גלילאו". כמו כן עיצבה תלבושות למופעים: ONE ריטה - מופע קיץ 2006, מיומנה BE ניו-יורק. הי-סקול פסטיבל, הי סקול פסטיבל 2. כמעצבת תפאורה - הבימה: הלהקה, השוטר אזולאי, חשמלית ושמה תשוקה. הקאמרי: מכולת, אמא קוראז'. תיאטרון בית ליסין: סינית אני מדברת אליך. תיאטרון באר-שבע: אפריל הקסום, הרזון ממונטה כריסטו (זוכת פרס התיאטרון הישראלי לעיצוב במה 2009), שחק אותה סם, המון רעש על לא כלום, איזה יופי, פרק ב', אבודים ביונקרס, בוא תכיר את אבא, פרפרים הם חופשיים, מחיר החיים. תיאטרון חיפה: גיבור הלובי. תיאטרון הספרייה: הפלייבוי של עולם המערב. תיאטרון הקיבוץ: יסודות עוינים, אל עצמי. פסטיבל עכו: אוטאר (זוכת ציון לשבח על עיצוב תפאורה). תיאטרון המדיטק: שרה גיבורת ניל". כמעצבת תפאורה ותלבושות - הבימה: צורה לאהבה, מבקר המדינה, כתר בראש, טייפ. בית ליסין: רק אתמול נולדה, הדבר האמיתי, עלמה ורות, שם פרטי, ארוחת פרידה. הקאמרי: מי מפחד מוירג'יניה וולף? זהב טורקי. תיאטרון באר-שבע: ג'יפס, סוביניר, חבלי משיח, קומדיה סקסית לליל קיץ. תיאטרון המדיטק: אוזו ומוזו מכפר קאקרוזו (זוכת פרס מעצבת הבמה של שנת 2008 להצגות ילדים). פסטיבל הצגות ילדים בחיפה: מהמטבח באהבה (זוכת הפרס לעיצוב תפאורה ותלבושות). תיאטרון חיפה: החתונה האחרונה, בומרנג. פסטיבל ישראל: הזמיר-מסיבת פיג'מות.

שירה וייז עיצוב התלבושות

בוגרת בית הספר לעיצוב במה של רקפת לוי. בוגרת קורס עיצוב ותפעול תיאטרון בובות בהנחיית אלן רקואן, פריז. בוגרת לימודי תיאטרון פיזי ז'אק לקוק, פריז. מעצבת תלבושות, מסיכות ואביזרים

יותר מעשור, עיצבה לאופרה, לתיאטרון ומחול. בין עבודותיה בקאמרי: בעיניים שלי, נרות יומולדת, חובזה. באופרה הישראלית: נישואי פיגרו. הבימה ותיאטרון באר שבע: זורבה היווני, מניין נשים. תיאטרון חיפה: הלילה ה-12, פרפרים בראש. תיאטרון החאן: נוף לים. התיאטרון העברי: כנר על הגג, צילי המוזיקה. בית ליסין: שיעור ריקוד. התזמורת הסימפונית חיפה: כרמן, מדאם בטרפליי, דון ג'ובאני. התזמורת הפילהרמונית הישראלית: מעשה בשלושה אגוזים, השעה הספרדית. להקת המחול ורטיגו: סאני סיד אפ. מדיטק: לא דובים ולא יער, הקץ של העץ, גוליבר, הכינה נחמה. תיאטרון אורנה פורת: פרצוף חמוץ, גרעין של אמת, פטר והזאב. תיאטרון גושן: ואן גוך. התיאטרון הארצי לילדים ולנוער: הקוסם מארץ עוץ. במהלך לימודיה זכתה במלגת הצטיינות מטעם קרן התרבות אמריקה ישראל. זכתה בפרס פסטיבל חיפה להצגות ילדים, פרס הבמה לילדים ולנוער ופרס קיפוד הזהב.

יצחקי פרנקו מוזיקה

בוגר מגמת הג'אז בתיכון תלמה ילין, באוניברסיטת תל אביב ובמכללת לוינסקי. גיטריסט ג'אז, מלחין ומורה. בשנת 2015 יצא אלבומו הראשון התחדשות Renewal. מופיע עם הרכבים בהובלתו ועם חומריו המקוריים בסצנת הג'אז התל אביבית וברחבי הארץ. הופיע עם החצוצרן האמריקאי פרדי הנדריקס, עם הזמרת האמריקאית דניס קינג, עם הזמרת הלטבית אליס קנטה ועם מיטב נגני הג'אז הישראליים. ניגן בהרכבי רוק ובהרכבי המוזיקה הברזילאית שוריקו ושורולה, עימם הופיע בפסטיבל הג'אז בים האדום. בנוסף, כתב מוזיקה להצגות. בתיאטרון גשר: משפט חוזר. בקאמרי ותיאטרון באר שבע: דונה פלור נשואה לשניים. בסטודיו למשחק של יורם לוינשטיין: הלוויה חורפית, אאורידיקה. מרכז את מגמת הג'אז של תיכון עירוני א' לאומנויות בתל אביב.

קרן גרנק עיצוב התאורה

בוגרת המגמה לעיצוב בחוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב. מעצבת תאורה להצגות תיאטרון, בקאמרי: עד קצה הקשת, מחוברים לחיים, השיבה, שורת המקהלה, הילד חולם, מצחיקונת, מפיסטו, סיפור הפרברים, נשוי במנוסה, שיער, תעלת בלאומליך, הפושעים החדשים, אלקטרה, חברים של חברים, דג מוסר, דבר מצחיק קרה, סיראנו, מקבת, הם יורים גם בסוסים, בעל למופת, חמיאו ויויליה, האריסטוקרטים, איחש פישר, לילה לא שקט, לעוף מכאן, הבדלה, משפחה חמה, אמדיאוס, תרה, אוי אלוהים, הגיל הנכון לאהבה, היה או לא היה, רוזנקרנץ וגילדנשטרן מתים, זה הים הגדול, מותו של סוכן, יומן חוף ברייטון, באדנהיים, האב, שמנה, לילה טוב אמא, פלונטר, הכתובה, כישוף, צחוק של עכברוש, המלט, דמוקרטיה. מלצרית, חובזה, נרות יום הולדת הבימה: הכבש ה-16 דבר על מקום המצאם, מיקה שלי, עושה כרצונו, שייקספיר מאוהב, פרידה, עלובי החיים, אוויטה, גבירתי הנאוה, ליזיסטרטה, החולה ההודי, רעל ותחרה, ביקור הגברת הזקנה, כתם לידה, נודניק, הלהקה, חברון, שלמה המלך ושלמי הסנדלר, טייפ, כתר בראש, שמונה נשים, טקסי, אליס בארץ הפלאות, הכלה וצייד הפרפרים, לוקאס הפחדן, המוות ישב לידי, צורה לאהבה, החיים בשלוש גירסאות, לאופולדשטאט, השכנים מלמעלה. חיפה: האבולוציה של המינים, הנשים של ג'ק, של מי החיים האלה, איש הכריות, שלא תתעורר הילדה, אנשים קשים, בית ספר לנשים, מוריס שימל, מי דואג לילד. באר שבע: טופס 17, מחיר החיים, איזה יופי, פרח השכונות, סובניר, בוגד, איזבלה, תשליך, ג'ייפס, הימים הכי טובים. בית ליסין: סיפור אהבה, ברוכים הבאים לגיהנום, שיפוצים, לעבור את הקיר, משחקים בחצר האחורית, בעלת הבית, סינית אני מדברת אליך, הנאהבים והנעימים, אינטימיות, אפס ביחסי אנוש, דברים שאני יודעת, שבעה, אנשים מקומות ודברים, האורחת, לצאת מהארון, אלה גרוסמן, חתולה על גג פח לוהט, עקר בית, לחנך את ריטה,

המוגבלים, טרטיף, המקרה המוזר של הכלב, עובד בשביל שניים, אז בפראג, סוסים על כביש גהה, מנדרגולה, מכולת עם הקאמרי), אהבה זה לא הכל, הבנאליות של האהבה, אקווס, עלמה ורות, מייק, האגם המוזהב, איש הגשם, הדבר האמיתי, רק אתמול נולדה, אמצע. גשר: הנוודים, משפט חוזר, בזעיר אנפין. בתיאטרון תל אביב: בילבי, רוק בבית הספר, צ'אפלין, פלאשדנס, סאלח שבתי, היירספריי. תיאטרון הפרטי: בילי אליוט. סולן הפקות: מותק של פסטיבל 2016. האופרה הישראלית: נישואי פיגארו, נבוקו בפארק 2018, קוואלריה, רוסטינקה, אלקו. עיצוב תאורה למופעי מחול, קבוצת המחול נעה דר: משחקי ילדים, בארץ שחורה שחורה. יוסי יונגמן: טיפהפופה, JOY. זוכת פרס התיאטרון הישראלי 2005 על עיצוב התאורה להצגה המלט. זוכת פרס התיאטרון הישראלי 2013 על עיצוב התאורה להצגה מקבת בתיאטרון הקאמרי.

עוז מורג כוראוגרפיה

למד ב london studio centre שבאנגליה תחת מלגה מלאה. B.A בתיאטרון מוזיקלי. זוכה פרס תלמה ילון ו-The Leverhume Trust Award. במאי THE VOICE ISRAEL, הכוראוגרף הראשי של: נולד לרקוד, רוקדים עם כוכבים, ONE המופע של ריטה. יצר כוריאוגרפיה למופעים כמו: ZORRO THE MUSICAL- INTERNATIONAL TOUR. כוריאוגרפיה לתיאטרון, בקאמרי: גטו, קזבלן, מצחיקונת, שורת המקהלה, שגעון המוזיקה, החיים הם קברט. הבימה: מיקה שלי. בית לסין: אחים בדם. באר-שבע: קומפני.

מדיטק: בראבו- 90 שנה להבימה, הכבש ה-16 בחיפה: SONG AND DANCE כמו כן בפסטיבל ישראל ועוד. כוריאוגרפיה בלונדון, בסרט: Dirty Step Upstage, The Peter Williams Design, Dance Jazz Dance Company, For, בימוי המופע: PULSE 8. טלוויזיה: תמיד אותו חלום, נולד לרקוד, שכל העולם ישמע, גריז. בין עבודותיו כבמאי: SHREK המחזמר, זיכרונות ברודוויי, שורת המקהלה, חתולים (CATS) בתיאטרון הספרייה, רוקדים עם כוכבים - רומניה, שרית חדד בווגאס ועוד.

לי-אור שפירא עוזרת במאי

במאית ומחזאית. בוגרת לימודי תואר ראשון בבימוי והוראת תיאטרון בסמינר הקיבוצים. מחזות שכתבה לתיאטרון רמלה: גם זאבים שרים, כל היוזע דבר. ביימה בפסטיבל קצר בצוותא: החילוף. עבודות כעוזרת במאי בתיאטרון, בקאמרי: טרמפולינה ברמלה: חיזו בטטה. סמינר הקיבוצים: ג'מילה. כתבה וביימה יחד עם נוי נוימן: מלכות ישראל (עלה בפסטיבל הנחיות חדשות"). כתיבה ובימוי במסגרת סמינר הקיבוצים: שיגרע (מחזה תיעודי קצר), כמו הרוח תרגום, עיבוד ובימוי). כתיבה, ליווי ובימוי פרויקטים עם נערים על הספקטרום במסגרת הוראת תיאטרון בקריית החינוך למדעים ברחובות.

משתתפים

ערן מור - סם מונאגן, ראסל

בוגר בהצטיינות בית צבי. משחק בתיאטרון, הקאמרי: הגיל הנכון לאהבה, אמדאוס, קומדיה של טעויות, החגיגה, סטמפניו, ריצ'רד השני, המלט, גטו, וויצק, הרטיטי את לבי, כנר על הגג, איש קטן מה עכשיו?, ריצ'רד השלישי, מקבת, הכתה שלנו, אופרה בגרוש, כבוד אבוד, סיראנו דה ברז'ראק, עוץ לי גוץ לי, אויב הציבור, כטוב בעיניכם, קרום, יעקובי ולידנטל, אל נקמות, שגעון המוזיקה, תיקון, לילה בפרז, הילד חולם, מתאבל ללא קץ, עד קצה הקשת, פיטר פן, מותו של סוכן, כימים אחדים, נרות יום הולדת, אהבה ומגפה, אני סבתא שלך. הספרייה: אובססיה, אלפי, ריצ'רד השלישי, פנטזיה, כמו שתרצו אותי, עקומים, רולטה צרפתית, חיים פרטיים. מחזות זמר בתיאטרון רמת גן: גריז, קברט, יוסף וכתונת הפסים, CATS, אחים בדם. תיאטרון ארצי לנוער:

המפוזר מכפר אז"ר. טלוויזיה: רון (עונה 2 אבודים בריבוע, חנן הגנן. קולנוע: שבע ברכות. מדבב סדרות וסרטים לילדים. קריין הבית של pepper וחברות נוספות.

יניב סויסה - ניל קופר, נצ"ם, גלוריה

יוצר, שחקן ובמאי. למד ביורם לוינשטיין. משחק בתיאטרון, בקאמרי: החבדניקים. בבית ליסין: שעה של שקט, ההצגה חייבת להיגמר, משרתם של שני אדונים. תיאטרון הקיבוץ: החבר הכי טוב שלי, סיפורו של טוביה, לציונה כנף אחת, פלאפל (הצגת יחיד). צוותא: ביעור חמץ. תיאטרון הקומדיה/תיאטרון חיפה: ניקוי ראש לשב"כ. בימוי: למכתוב מיילה רוב (אין לברוח מהגורל. הצגה במרוקאית). קולנוע: מחילה, הולילנד, ארבע על ארבע, הורסים/בונים, להציל את נטע, דץ הבלץ. טלוויזיה: גם להם מגיע, רמזור, כפולה, קופה ראשית, שב"ס, לבד בבית, מה שבע, צפוף, אנדרדוגס, אתי אלון - האישה שגנבה 250 מיליון, בת אל הבתולה, פמת"א, ד"ר קראז', שאטו עין כרם, צומת מילר, איפה אתה חי?, השוטר הטוב, סופשלי, אורי ואלה, שנות ה-80, מלאך של אמא, זגורי אימפריה, נשואים פלוס, להיות איתה, המשרד, כאן גרים בכיף, קופיקו, בנות הזהב, מותק של יומולדת, בובה של לילה, אורים ותומים, השנים הכי יפות. מגיש פודקאסטים: הקצבייה, פעם שלישית" דיבוב: טרולים מסביב לעולם, ספייס ג'אם. זוכה פרס שחקן ראשי להצגות ילדים ונוער על תפקידו בהחבר הכי טוב שלי, ובהצגת היחיד פלאפל.

אוהד שחר - ג'ורג' קפאיש, מפקד הכלא, ניצב משטרה, קונסטאנסה

בוגר בית צבי. בין ההצגות בהן שיחק: יונו והטווס, מודליאני, ליר, השחף, איש הפיל, השטן ממוסקבה, חלום ליל קיץ, ברווז הפרא, נהג ציירת, כטוב בעיניכם, המשפט, השקיעה, גן הדובדבנים, קוקוריקו, 12 המושבעים, מי מפחד מווירג'יניה וולף?, אורח בא, יחסים מסוכנים, קומדיה של טעויות, המורדים, נורה, קופנהגן, דמוקרטיה, הבן הטוב, יומן חוף בריטון, המלך ליר, תרה, אמדיאוס, משפחה חמה, אורזי מזוודות, עדלידע, מקבת, קזבלן, גורודיש, רומן משפחתי, הפושעים החדשים, הנסיכה האמריקאית, אנה, מהומה רבה, קן הקוקיה, השיבה, אלוהי הקטל, פיקוח נפש. הצגות יחיד: פרפרים (תיאטרונטו 1994), ויה דולרוזה (קאמרי 2001), עד אפס מקום (ציון לשבח תיאטרונטו 2005). תיאטרון תמונע: אדום. הצגות ילדים: אגדת שלושה וארבעה, מוף

ומוריס

פרס ראשון בפסטיבל חיפה להצגות ילדים 2003 המאוהב מכיתה ו'. קולנוע: החולמים, הינשוף, נקודת ראות, גנבים בלילה, ברלין/ירושלים, עץ הדומים תפוס, מרקו פולו, מינכן, היורד למעלה, רוח חדשה שעתו האחרונה של מר קול, וולנטינוס. טלוויזיה: זהו זה, דובס ראש פינה, משפט קסטנר, קו 300, ראש גדול, עכשיו או לעולם לא, המרכז, ההיפך. בימוי: תיאטרון קצר, תיאטרונטו, בית צבי, "אימפרו". קריין ומנחה. מוותיקי הדיבוב בארץ. זוכה פרס אברהם בן יוסף 2000 על תפקידו בנורה; פרס רוזנבלום 2003 על הישגיו בתיאטרון הישראלי.

נעמה שטרית - קפריז, אשה

בוגרת יורם לוינשטיין. למדה בבית הספר רימון. במסגרת לימודיה שיחקה בהצגות: המרחק מכאן, רוקדים בלונאסה, מתגלגלים, בייבי בייבי, למה לא באתי לפני המלחמה. משחק בתיאטרון, בקאמרי: אמדאוס, גטו, המלט, זהב טורק, כנר על הגג, קיזוז, שרוליק, רומן משפחתי, תעלת בלאומילך, גם הוא באצילים, ארוחת טעימות, הילד חולם, קן הקוקיה, הריון, לילה בפריז, בעיניים שלי, כימים אחדים, עוץ לי גוץ לי, פיקוח נפש, אדיפוס, נרות יום הולדת. בפסטיבל חיפה הבינלאומי להצגות ילדים: אבא של עמליה נוסע לאוסטרליה (זוכת פרס השחקנית המצטיינת). תיאטרון ארצי לילדים ונוער: בייגלה. קולנוע: העולם מצחיק. טלוויזיה: השועלים, ג'ינג'י, מתים לרגע, האחיות המוצלחות שלי, צימרים. מלגות: קרן שושהיים, התחרות על שם אורנה בן חורין, התחרות על שם עדי קמרי, התחרות על שם ד"ר שוש אביגל. על תפקידה בסרט העולם מצחיק הייתה מועמדת לפרס אופיר לשחקנית המשנה הטובה ביותר. הייתה מועמדת לפרס התיאטרון הישראלי לשחקנית המבטיחה על תפקידה בהצגה רומן משפחתי בתיאטרון הקאמרי.

אלון סנדלר - מיץ' רוש יטי, הסנ"צ, גלוריה מרגריט

בוגר סמינר הקיבוצים. משחק בתיאטרון, בקאמרי: הבן, פיטר פן, לילה בפריז, עוץ לי גוץ לי, שיגעון המוזיקה, שיער, אדיפוס, ניים דרופ: הקאמרי, נרות יום הולדת, פוטוגרף 51 סולן הפקות: מוגלי. התיאטרון הערבי-עברי: אַיִןָה. הבימה: למען האמת קברט על פוסט אמת. טלוויזיה: אליפים, המלאך השומר שלי, נשואים פלוס, עמוק במים.

נדב אסולין - הקצין שאק, שר המשטרה

בוגר ניסן נתיב. בוגר התיכון לאמנויות בירושלים. שירת בתיאטרון צה"ל. משחק בתיאטרון, בקאמרי: הלילה ה-12, רצח, פטרה, אדון וולף, שידוכין, אויב העם, קברט ליון, אשכבה, רווקים ורוקות, לכל השדים והרוחות, כובע הקש האיטלקי, זה הים הגדול, הכתובה, המלט, סאלח שבת, משרתם של שני אדונים, קומדיה של טעויות, פופר, גורודיש, נשוי במנוסה, מלון רנדון, כטוב בעיניכם, פתאום דפיקה בדלת, אותלו, אניהו, לא לריב, אהבה ומגפה, כימים אחדים. באר-שבע: שירה, ילד משלי. בטלוויזיה: שבתות וחגים, הלילה של אתי, ערוץ ניקלודיאון (בצפר). האי, פיג'מות (ערוץ הילדים). קולנוע: ביקור התזמורת, התחלפות. עבודות בימוי: ביים הצגות ילדים, בסטודיו ניסן נתיב, בתיאטרון צה"ל, ביים את ההצגה לרוץ - מחזה קריאה בפסטיבל "צו קריאה", למשל שועל בפסטיבל הצגות הילדים הבינלאומי בחיפה. ההצגה בבימויו ובהשתתפותו זכתה בתואר חביבת הילדים". זכה במלגות ע"ש עדנה פלידל וע"ש אבנר חזקיהו. היה מועמד לפרס התיאטרון כשחקן המשנה של השנה על תפקיד הצורך בהצגה קומדיה של טעויות.

כינרת לימוני - רות מונאגן, ילדה, יסמין

בוגרת בית צבי. בוגרת לימודי משחק מול מצלמה - רות דייבס. תלמידתה של רחל הוכמן. שחקנית זמרת. הייתה סולנית בלהקת חיל חינוך. משחק בתיאטרון, בקאמרי: לילה לא שקט, כולם היו בני, חברות הכי טובות (עם בית ליסין), סיראנו דה ברז'ראק, אח יקר, אופרה בגרוש, עמודי החברה, קרום, יעקובי וליידנטל, האחרים, הזאבים, עוץ לי גוץ לי, סוס אחד נכנס לבר (מחליפה), לא לריב, הריון, לילה בפריז, אהבה ומגפה, בעיניים של, גרושים, וניה, נרות יום הולדת. בית ליסין: זיסעלע, פרינסס מרי 7, מי מכיר את עמוס חפר? חיפה: הבחורים בדלת ממול. תיאטרון הספרייה: גריז, הורים איומים, הלילה הקצר ביותר בשנה, אגדת אוהבים, היפה והחיה, זיכרונות. צוותא: אצל הרננדו במרתף קברט סאטירי. טלוויזיה: הפיג'מות (עונה 2,5), רון (עונה 1), המופע המבולבל של יובל, גריז (פיינליסטי), מנחה בערוץ ניקלודיאון. דיבובים: ראלף ההורס, ראלף שובר את האינטרנט, זטרופוליס, הנסיכה סופיה ועוד. זוכת מלגות: דייד מרסר, סנו 2002 2003, לולה שנצר, עדנה פלידל, קרן שרת, שירה פאנק רוק, צייטלין, שחקנית מבטיחה של הקאמרי.

דב עדר - וורן, טוני, רפ"ק, בוורלי

בוגר יורם לוינשטיין, בוגר בית הספר רימון למוזיקה במסלול הפקה מוזיקלית. למד במגמת תיאטרון בעירוני א' במגמת תיאטרון ושירת בצבא בתיאטרון צה"ל כחלק משלישיית קומיקאים. יצר, כתב, שיחק, הלחין והפיק מוזיקלית: תיאטרון תמונע אופרת ראפ מקורית it-X. תיאטרון ברחבי הארץ: הרצלים, ווקל פיפל. טלוויזיה: החממה עונה 2, משודר ב YES). כישורים נוספים: ביטבוקסר. מפיק מוזיקלי. מנגן גיטרה, פסנתר, בס. שר. בשנת 2022 זכה במקום ראשון בתחרות מחזות זמר לזכרה של עדי שקד (סטודיו למשחק יורם לוינשטיין), בשנת 2023 - מקום שני בתחרות מחזות זמר לזכרה של עדי שקד (סטודיו למשחק - יורם לוינשטיין).

תום חודורוב - וורן, טוני, רפ"ק, בוורלי

בוגר תלמה ילין בהצטיינות. בוגר ניסן נתיב תל אביב. משחק בתיאטרון, "הקאמרי דור חדש": רינגו, שלום לך ארץ, טרמפולינה. הקאמרי: לילה בפאריז, פיטר פן, הקאמרי תרגום ועיבוד עם עירד רובינשטיין: המלך עומד למות. הבימה: מאמא מיה. באר שבע: אם נדע לאהוב, סוליקא. תיאטרון חיפה ותיאטרון ארצי לילדים ונוער: הכל זהב. האופרה הישראלית: חליל הקסם, מה עושות האיילות. התזמורת הפילהרמונית: מעשה בשלושה אגוזים. עם תזמורת המהפכה התרנגולים רמיקס. שיחק בתיאטרון הפרינג' ובהצגות ילדים רבות. ביים את ההצגות, בתיאטרון הבית: הזה גאבלר. ניסן נתיב: אבק כוכבים. כתב וביים את ההצגות, בתיאטרון אורנה פורת: רכבות אל החופש, בנעליו. בתיאטרון הקיבוץ כתב את ההצגה השיטה של ג'ורדן. במסגרת לימודיו זכה במלגות מטעם קרן אמריקה-ישראל ואלי ליאון. זוכה פרס שחקן המשנה הטוב ביותר בהצגת הילדים של תיאטרון הקיבוץ לציונה יש כנף אחת. היה מועמד לפרס קיפוד הזהב על תפקידו בהצגה של תיאטרון הבית מה שלא הורג. משמש היום כסגן יו"ר ארגון שח"ם, ארגון השחקנים והשחקניות בישראל.

עופרי ביטרמן - אוֹבֶּ ריין, פרד, שודד, תנ"צ, מלצר, האנארטי, מוכר פרחים, אדי, גונטר, גאס, דלורס, לודוויג

בוגר יורם לוינשטיין. שחקן תיאטרון, טלוויזיה וקולנוע. משחק בתיאטרון, בקאמרי: לילה בפרז, החיים הם קברט, פיטר פן, עוץ לי גוץ לי, כימים אחדים, החבדניקים. בית ליסין: אילוף הסוררת, ההצגה חייבת להיגמר, מלך הכלבים. התיאטרון הארצי לילדים ונוער: צילי המוזיקה. תיאטרון חיפה ותיאטרון תל אביב: גילם את דמותו של צ'ארלי צ'פלין במחזמר צ'פלין. קולנוע: ימים נוראים, אמריקה. טלוויזיה: כיפת ברזל, כדברא, בת אל הבתולה, שעת נעילה, פמת"א. במסגרת הלימודים זכה ב-9 מלגות הצטיינות בתחרויות שונות. זוכה פרס התיאטרון הישראלי בקטגוריית השחקן המבטיח על הופעתו במחזה מלך הכלבים בתיאטרון בית ליסין.

גלעד מרחבי - אוֹבֶּ ריין, פרד, שודד, תנ"צ, מלצר, האנארטי, מוכר פרחים, אדי, גונטר, גאס, דלורס, לודוויג

בוגר יורם לוינשטיין. להקת על הבמה להקת הנוער הייצוגית של הרצליה. משחק בתיאטרון, בקאמרי: מחוברים לחיים, פיטר פן, החבדניקים. הבימה: עוד חוזר הניגון. אורנה פורת: אלוף העולם. תיאטרון ארצי: הלהקה, מרי לו.

Crew and Cast

The Comedy About a Bank Robbery

By **Henry Lewis, Jonathan Sayer & Henry Shields**

Translated By **Dori Parnas**

Directed by **Amir I. Wolf**

Set **Neta Haker**

Costumes **Shira Wise**

Original **Music Yitzhaki Franco**

Lighting design **Keren Granek**

Movement **Oz Morag**

Ass. Director **Li-Or Shapira**

Production **Adi Polyak**

Cast:

Eran Mor - Sam Monaghan, Russell

Yaniv Swisa - Neil Cooper, Air Force

Ohad Shachar - Jo-Dad Kabaish, the prison commander, the chief of police, Rose and Constance

Naama Chetrit - caprice, woman

Alon Sandler - Mitch Rushiti, the SNA, Gloria

Nadav Assulin - Officer Shak

Kineret Limoni - Ruth Monaghan, a cashier at Citibank Minneapolis

Nadav Eder / Tom Chodorov - Warren, Tony, Associate Professor, Beverly

Ofri Biterman / Gilad Merhavi - O'Brien, Fred, Robber, Tanz, Waiter, Hanarty, Florist, Eddie, Gunter, Gus, Dolores and Ludwig.

Editing of the program: **Dafi Vitale Ben Bassat**

Program design: **Shai Hayoun Studio**

Linguistic editing: **Ahinoam Capon**

Photo: **Ohad Romano**

Poster design: **Shine Horovits**

Copyright agency for Henry Lewis, Jonathan Sayer & Henry Shields United Agents Nicki Stoddart nstoddart@unitedagents.co.uk

First Performance **30.11.2023**

Length **1 Hour and 40 Minutes**

About the play

Summer 1958. Minneapolis City Bank has been entrusted with a priceless diamond. An escaped convict is dead set on pocketing the gem with the help of his screwball sidekick, trickster girlfriend... and the maintenance man. With mistaken identities, love triangles and hidden agendas, even the most reputable can't be trusted. In a town where everyone's a crook, who will end up bagging the jewel?

הקאמרי

הקאמרי דור חדש

קבוצת הצעירים של התיאטרון הקאמרי. חממה מקצועית ליוצרים/ות ושחקנים/ות צעירים/ות. התיאטרון הקאמרי פרסם קול קורא בחיפוש אחר קולות חדשים ומבטיחים, ואחרי אודישנים רבים נבחרו תשעה שחקנים ושחקניות צעירים לאנסמבל. אליהם מצטרפים יוצרים צעירים מתחום הבימוי, הכתיבה, עיצוב התפאורה והתלבושות, התאורה, הויזואל והמוזיקה; שזוכים לליווי מקצועי צמוד מיוצרים מובילים.

מנהל קבוצת הצעירים: עמית אפטה

שחקני הקבוצה: תם גל, חן גרטי, דור הררי, תום חודורוב, אוריה יבלונבסקי, רוני נתנאל, מאיה קורן, יעלי רוזנבליט.

בין יוצרי הקבוצה: אלה ניקוליבסקי, עמית לוי, מוריה זרחיה, שירן לוי, אלכס קוכמן, נטע אמיתי, אלון גלזינגר, תומר יפרח, יאיר שפירא, ירון אדלשטיין, מתן גורן, גל סבו, ניתאי שלם, סיון פרסלר, מתן פרמינגר.

רפרטואר הקבוצה:

רינגו מאת ירון אדלשטיין, בימוי עמית אפטה שלום לך ארץ מאת מוריה זרחיה ובימויה טרמפולינה מאת מתן גורן, בימוי אלה ניקוליבסקי

תודה מיוחדת לתורמים לקבוצת הצעירים:

CHLECK FAMILY FOUNDATION

דיתי ואלכס לנדסברג

יגאל אהובי

העונה ה-79 תשפ"ג

התיאטרון הקאמרי נוסד בשנת 1944 על ידי יוסף וימימה מילוא, רוזה ליכטנשטיין, אברהם בן-יוסף

ובתיה לנצט. ב-1971 הפך לתיאטרון העירוני של תל-אביב. בראש התיאטרון מועצת נאמנות הכוללת נציגי ציבור, אנשי רוח ואמני תיאטרון. להקת שחקני התיאטרון מונה כ-60 שחקניות ושחקנים ממיטב אמני הבמה בישראל והצגותיו מבוימות ע"י במאים

ידועי שם מישראל ומחוצה לה. הקאמרי מציג ב-6 אולמות: קאמרי 1, 2, 3, 4, קפה תיאטרון, וקאמרי 5 ע"ש סיירוס ומירטל קאצן אולם חזרות והופעות המכיל כ-200 מקומות). על במות אלו עולות כעשר הפקות חדשות מדי שנה, בפני קהל מגוון הכולל כ-40,000 מנויים

וכ-1,100,000 צופים בארץ ובחו"ל. התיאטרון הקאמרי נתמך ע"י עיריית תל-אביב-יפו, וע"י משרד התרבות והספורט - מינהל התרבות. הקאמרי החדש נבנה על ידי מפעל הפיס בשיתוף עיריית תל-אביב-יפו.

להקת שחקני התיאטרון

(לפי סדר הא"ב)

תום אבני

מתן און ימי

אלעד אטרקצ'י

נדב אסולין
רות אסרסאי
מורן ארביב גנס
עופרי ביטרמן
זויד בילנקה
דביר בנדק
אסנת בן יהודה
שמחה ברבירו
רמי ברוך
ישי גולן
נטע גרטי
איה גרניט-שבא
נוי הלפרין
אביגיל הררי
טל וייס
שמואל וילוז'ני
מרים זוהר
יצחק חזקיה
אבי טרמין
הלנה ירלובה
מוטי כץ
יואב לוי
כינרת לימוני
מיה לנדסמן
ערן מור
קרן מור
דנה מיינרט
זודו ניב
נדב נייטס

ירדן ניקפהמה
מיכה סלקטר
אלון סנדלר
מיכל עוזיאל
שרה פון שוורצה
אנסטסיה פיין
אסתי קוסוביזקי
אודיה קורן
עירית קפלן
דרור קרן
שני שאולי
אנדריאה שוורץ
אולה שור-סלקטר
אוהד שחר
נעמה שטרית
שהם שיינר
גלעד שמואלי
דן שפירא
עמוס תמם

הקאמרי דור חדש
קבוצת הצעירים של הקאמרי
(לפי סדר הא"ב)
תם גל
חן גרטי
דור הררי
תום חודורוב
אוריה יבלונבסקי
רוני נתנאל

מאיה קורן
יעלי רוזנבליט

אגודת הידידים של התיאטרון הקאמרי

האכסדרה ע"ש ליזיקה, עמי וטדי שגיא
באכסדרה: פינת פסנתר לקידום פסנתרנים צעירים, קופות התיאטרון,
מכירת ספרים ותוכניות, אוזניות לכבדי שמיעה, קבלות פנים ומפגשים אמנותיים

נשיאת כבוד ראשונה
לאה רבין ז"ל (1993-2000)

יו"ר האגודה
מיכל פורר

מייסדת ויו"ר בשנים
1993-2003
אתי כספי

יו"ר בשנים 2019-2003
ליאורה עופר

מנהלת האגודה
קרן ארזי אורנים

עמיתי כבוד

אונגר יעל ורמי

אנג'ל ענת ואודי

ארקין דוריס ומורי

זותן ורדה ובעז

וולך שרון

זאכר אילנה וראובן

ליזיקה, עמי וטדי שגיא

לנדסברג דיתי ואלכס

לנדסברג יובל

לנדסמן גלית ויוסי

נוסבאום יהודית ורמי

נוסבאום מיכל

עופר ליאורה

עידן רחל ועודד

פורר מיכל ודוד

רודיך נעמי

רייכר דפנה ושי

רכבי מיכל ויובל

שפר נעמה ויגאל

שרצקי מדי ואיזי

Baer Julius

עמיתים

אבידן בריר ברוריה

אבן עזרא קובי

אור תיאודור

אורבך הלוי אדריכלים

אורבך רותי
אורן שרי ותנחום
אורנה וד"ר חיים ואורנה פרלוק
אילין שרה
אימבר ברוריה ויהושוע
אלון מירי ואבי
אלוף שרה
אלקון אסתי ואליעזר
אלקון עידית
אלרואי רובית ואלי
אלשיך נעמי
אסיא נעמי ודויד
אסף רותי ואברהם
אראל אסנת ועמי
באום רינה וגדעון
באומן ניצה וישראל
בירן גינה ודני
בלום ליאורה ומאיר
בן דהן ורד
בנין ישראלה ורם
בר אור רותי ושמואל
בר שלמה
ברנשטיין נתן
ברץ בנימין ויעל
ברק נאווה וזינגר שלום
ברקת אורנה
ברקת חנוך
גבריאלי עדנה
גוט קרן ועזי

גוטמן גלית ואהובי יגאל

גולדברג מירלה ושמעון

גולדשטיין קרן

גורשנטיין רות

גיבלי אלישבע

גייגר שרה ומיכה

גילרמן ג'נס ודני

גלאון חוה

ד"ר סימה אופיר ופרופ'

אבינועם אופיר

דוד גבריאלה

דזנרשטיין שלומית ושמואל

דנקר אורלי ונוחי

דרגנר ורד ואברי

הומינר נעמי ואהוד

הלפר הילה ואמנון

המבורגר אילנה ויאיר

המבורגר חנה וגדעון

הרטמן ואלקס אסתי

הרי רחל ואלי

וולף נורית ודוד

ורטהיים דרורית

זרניצקי יוסי

חברוני צבלינגר מירה ונתן

חודורוב עופר ופארה

טולידאנו נירה

טוקטלי עדנה ודן

טיסונה נעמי ושלמה

טלמור ציפי

טמיר ענת

טמיר רותי ודורון

יוניוב אורן

ילנה ופרופ' סימון ליצין

יפה מיכל ודובי

כהן אהרון ורותי

כהן הילה ודורון

כהן זוסמן מאיר

כהן פיני ופנינית

כזהינוף רינת ומוטי

כספי אתי ורם

כרמון ציפה ואריק

לאופר מרים

לדנר חיה ורובי

לובצקי תקוה וצבי

לוטן רחל ושאול

לוקץ יסמין

ליאון מלכה ואמנון

לנדאו ליאורה

לנדאו ציפי ויגאל

מדנס שוקי

מטלון מוריאל

מטלון רותי וניסו

מיתר צביה

מנור נורית ויואב

סאמט ורדה וחיים

סגול טובה וסמי

סגול לינדה ויצחק

סגל מרשה ומיכאל

סוארי עדיה ויצחק
סידס אסתי ודני
סיטון נורית ויאשה
סלונים תמי ואורי
סלע יהודית
סלע שרה
עזיאל איתן
עליזה ופרופסור אריאל יפו
פדני ענת ובני
פדרמן יסמין ורן
פולט איתן
פורר איריס וניצן
פיינר רבקה ורוני
פליישר יפעת ועמירם
פרי נאווה
פרנקל ענת ושמואל
פרשקר דליה
קדוש אילנה ומאיר
קונדה ציפי ואפרים
קוק תדי והלגה
קני אתי ומיקי
קצין יהודית ורוני
קריב אסי
קריב נילי
קרמר דורית ושלמה
ראובני אורלי ומשה
רבינוביץ רונית ואשר
רהב רני והילה
רוגובין נעמי וקובי

רוה תמי ויהודה
רוטלוי נלי ויאירי
רוטנברג דליה ופנחס
רויטמן ריטה ונחום
רייבס חדוה ושי
רמון איבון וג'רי
שבית חסיה
שבית יעל ושבתי
שבס שמעון
שוחט תמר ויורם
שטיאט אילנה וגדעון
שטיר ישראלה ואבי
שטרייט לינדה ואלי
שטרנברג ליאורה ומנחם
שיף אנה ודובי
שלדוב מלכה ואדם
שעשוע חסון רינה
שפיר בבון מירי
שקד שושנה
שקלים פנינה והרצל
שרה וד"ר יעקב גולן
שרון חתי
שרם יוכי ואיציק
שרף חתי ואהרון
תאומים עירית ומושיק
תומרס זיוה ואהרון

מועצת הנאמנות

חולדאי רון – יו"ר
מינקה ליאורה -
יו"ר הועד המנהל
אפרת – צרפתי מיכל
גריפל ערן
ד"ר טובית שלומי
ד"ר ישראל פלג
דואק נחמה
הנדלס משה
וינטר איסי
וישינסקי שלמה
עו"ד סיגל אטרקצ'י
עו"ד רון סמוראי
פון שוורצה שרה
פרופ' גיל פייר
צוקרמן יואב
רו"ח שיף ראובן
חיטל בן אשר - פרץ
רכבי מיכל

–

הועד המנהל
מינקה ליאורה - יו"ר
ד"ר טובית שלומי
פרופ' פייר גיל
צוקרמן יואב
רו"ח שיף ראובן - יו"ר ועדת
כספים וכח אדם
חיטל בן אשר - פרץ
רכבי מיכל

–

ועדת הביקורת

בנצי דל - יו"ר

רו"ח רון ארנר

עו"ד, רו"ח רויטל בן נתן

איתי סראג'

נחמה דואק

–

יגאל וינשטיין ז"ל -

יו"ר כבוד של הוועד המנהל

כיהן בתפקיד יו"ר הוועד המנהל

בשנים 1984-2014

–

מנכ"לית - יפעת צחי קיראל

מנהל אמנותי - גלעד קמחי

משנה למנכ"ל וסמנכ"ל כספים ומנהל - חביבה הדר

סמנכ"לית שיווק ופיתוח עסקי - ענת ארדיטי

מנהל המחלקה האמנותית - עמית אפטה

מנהלת שיווק חוץ - ענת נתנזון

מנהלת הפקות - עדי פולק

במאי הבית - עירד רובינשטיין

דרמטורג התיאטרון - גור קורן, קרן חובב

דוברות ויחסי ציבור - מינה סימן-טוב

עוזרת מנכ"לית - הדס בלאס, מירי אלגרבל

ע' למנהלת השיווק - גיל חיון

מנהלת אירועים - אנדריאה שוורץ

מנהל תפעול - שי טיאנו

מפיק ראשי - אבי גז
מפיק בפועל - חיים סלע
מנהל ייצור - אמיר עבודי
מרכזת המחלקה הדרמטורגית - ורדית שלפי
רכזת דיגיטל - שיר צ'וקלו
יעוץ משפטי - עו"ד אייל יפה, משרד עו"ד צבי יפה
מנהל "הקאמרי ACADEMY" - אוהד ובר
מח' הנהלת חשבונות - אלינה אבקומוב, גלינה
לרמן, טניה פרצון, סאשה גלדקי
מח' שכר - לימור רוטשילד, סופי וייס
מחלקת מנויים מכירות וקופה ע"ש שולה הגרי
מכירות, מוקד, טלמרקטינג, מחלקת סדרנים
מנהלת - עדי בארי
מחלקת שרות לקוחות - אור מגלד, איתמר עטיה,
יובל ונינו, יונתן ון דייק, ליאור אורמן, מאיה פרסטר,
מירב שטרן, מרינה סלבין, נבו קנת, נעה קפלן, נעם
ברוך, סתיו בוחניק, סתיו ברנר, עידו פטריץ, קארין
צ'יקו, שגיא קרישר, שי סקוט, שיר ראובן, תומר ארב
מחלקת מכירות - אוריאל טל, הראל סעיד, מירי
סבן, נחמה אפשטיין, רינת מור יוסף, שלי לי כתר
מנהלת מחלקת ועדים - דניאל ברנמן פליישמן
מחלקת טלמרקטינג - מנהלת - עינת כהן
אילנה הדר, ברכה שם טוב, גלית קטן, נילי רוסו,
עדה אריאלי, עינת כהן, שולמית זוארץ, שלומית
לבנון אלישע, שני מורן
המחלקה החינוכית - מנהלת - אורטל מרציאנו
רכזת תפעול - יובל לאופר ישראלי
מנהל מחלקת סדרנים - להב נה
מנהלי אולם - דניאל יבין, הדס הורוביץ, זהר מהלב,

זוהר קרמן, ליהי ריטנר, מאי דובינסקי, מור ברגמן,

מיה אלדר קטן

מח' פיאות ואיפור ע"ש מליקה שבטר

אחראית מחלקת איפור ופאות ומאפרת -

מיכל שביט-טל . תפירת פאות - אירנה סגל,

מרינה נודל, נטשה אוסמולבסקי

מח' אביזרים - מנהלת - אורלי שנברגר

טל וייס, נועה דותן, סוניה גורקין, סשה חכן, מאיה

בבילה

מתפרה - מנהלת - הדס אבנרי

אביב רון, סבטלנה גוסייב, עפרה טל

נגריה ומסגריה - מנהל - גיל ורטהיימר

נגרים - אורי כהן, תרזה אברהמי

מנהלי הצגות - אסף פרידמן, הילה כהן, הלית זיו-

הדס-פארי, כנען אליאל, נילי בארי, עידו שנון, קארין

סיגל, שרה לבקוביץ

הארכיון ע"ש גרשון פלוטקין

ספרית המחזות ע"ש זאב רייכל מנהל - יורם אמיר

מרכזיה - פאבל קרקוז, שי רפאל, רחל בלשנו

המחלקה הטכנית - מנהל - אבי אינברם

מנהלי במה - אילון מעודד, יוסי כובבי, יוסי ברכה, עידן

תמנו, רונן שלו, שי לויאן, שחר מלינה, ששון סגרון

צוגים, תכנות והפעלה - דרור שאשא, יוסי סידי

מחלקות תאורה, סאונד ווידאו

מנהל - אהרון נחום

מחלקת תאורה - און כהן, איגור סימננקו, איליה גמבורג,

איליה דיין, אלון בר, אסף גלבר, דני רז, חי אטמזגי, יואב

גינדי, יוסי הררי, טומי עוז עמי, סילביו מאירסון, שגיא חלבה

מחלקת סאונד - מנהל - אייל רייכשטט

אבי אזרייב, איתמר בן זכאי, אלון בלום, אלירן
ביקובסקי, אסף בר, גיזם אוזמיר, טומי שמיר, טניה
נריגינה, ישי חממי, ליזה קורול, נאור איז'ק, עמית
פורז, רדי סיוון, שם בראשי, עידן מאיר, רוקי ביבס
מחלקת וידאו - אחראי - אבשלום אביעוז
אבשלום דוד, אורטל ששון, עילי חלד, קסם ויינברג
מח' אביזרים והלבשה - מנהלת - רקפת יחיאל
אורית דנון, אלה באום, אלינה רזניקוב, גסיקה
קוסניאר, דיאל קלעי, דניאל קנטרוביץ, יערה חלבה,
ליאה אלבז, מיה לוי, מירב בשארי, מרצ'ין אולישיוק,
נועם שלכטר, סנדרה פרוסטבי, עמית עובדיה, רוני
קונפינו, רותי לוי, ריה לידר, שרה כהן, תמר גולן
קרן ליאור תרבות ואמנות לחיילי צה"ל
מנהלת הקרן - מירי מרקוביץ
ועדת ההיגוי – יו"ר אבי נאור
חברי הועדה: אבי אנג'ל, אפרת אברהם-ליבנה, יפעת
צחי קיראל, שלמה וישינסקי, יעל חולדאי, נעם סמל,
זיוה פתיר, אלעזר שטרן, עירית תאומים.
קרן יונה אתינגר והווארד גילמן למחזאות מקורית
מנהלת הקרן - שרון וולך
אנסמבל עיתים (ע"ר)
מייסדת - רנה ירושלמי, כלת פרס ישראל, מנהל
אמנותי - צבי סהר, מנהלת אדמיניסטרטיבית - איילת
דרור, יו"ר ועד העמותה - עו"ד טליה יצחקי, רו"ח
- חיים וורמברג

מחלקת מנויים:

טל. 03-6060900 | פקס: 03-6918171

בשעות 08:30-21:00, בימי ו' וערבי חג 08:30-13:00

קופה: 03-6060960 (ישיר ובכרטיס אשראי).

בימי א'-ה' 08:30-20:30, בימי ו' וערבי חג 08:30-13:00,

ו' ומוצ"ש שעה לפני תחילת ההצגה (הזמנת כרטיסים במכירה מוקדמת עד שעה 19:00 בלבד)

מחלקת מכירות (קבוצות ועדי עובדים):

03-6060903/4/5/6

המחלקה החינוכית: 03-6061969

אגודת עמיתי הקאמרי: 03-6061910

כתובת הקאמרי באינטרנט: cameri.co.il

המחלקה לוועדים: 03-6061960, 03-6060926

מנויים נכבדים, בכל פניה יש לציין את מספר המנוי. הכרטיסים נשלחים לטלפון הנייד. אם החלטתם לבטל הזמנתכם נא עשו זאת עד 48 שעות לפני ההצגה, אחרת נאלץ לחייב את כרטיס המנוי. כדי להימנע מעמידה בתור אנו ממליצים להוציא את הכרטיסים מראש. שימו לב לאולם שבו מתקיימת ההצגה. שימו לב! לאחר תחילת ההצגה יופנו המאחרים ליציע בלבד. בהצגות בקאמרי 3 ובקאמרי 4 למאחרים לא תותר הכניסה, מכיוון שאין יציע למאחרים.

לרכישת כרטיסים:

03-6060900, 1-700-707-990, 03-6060960

באמצעות כרטיס אשראי, ניתן לרכוש ישירות באתר התיאטרון: cameri.co.il

ניתן לשלוח דואר אלקטרוני לכתובת:

booking@cameri.co.il ונציג השירות יחזור אליכם. לפרטים נוספים אתר הקאמרי: cameri.co.il

